

J E Ž

Znaju zašto kukaju

Neki župnik držao poslije mise tako žalosnu pridiku da su svi vjernici zaplakali, samo jedna žena ostade potpuno ravnodušna. Župniku ne bješe milo što i ova žena ne plače, pa se okrete prema njoj i poče još tužnijim riječima da joj govori, kako bi je raznježio. Ali ona ostade i dalje hladna. Župnik izgubi strpljenje, prekide pridiku pa upita ženu:

- Je li sestro, a što i ti ne plačeš?
- Ja, prečasn, nisam iz tvoje župe!..

★

Ne znamo da li su vjernici iz ove priči imali razloga da plaču, ali vjernici iz dvadesetak »maršalizovanih« zemalja znaju i te kako dobro zašto kukaju.

- Oni ostali spokojno odgovaraju:
- Ne, mister, mi nismo iz vaše župe...

DEMOKRATSKI TEROR

Pošto nije uspjela nikakvim mjerama da slomije štrajk rudara, francuska vlada je odlučila da svoju borbu pojača uvođenjem zapadno-demokratskih metoda.

Za sprovođenje tih metoda u potrebljavaju se odredi policije, marokanski vojnici i senegalski strijelci. Komandant Žil Mok stavio je ovim demokratskim borbama na raspoloženje više oružja i municije nego što ih je imala francuska vojska 1940 godine, za vrijeme njemačke invazije. Ovo se objašnjava time što francuska vlada smatra francuski narod daleko većim neprijateljem nego što joj je bio Hitler.

Demokratski teror se nastavlja. Otpor štrajkača — takođe.

Zaslужni zločinci

Neki strani novinari, koji su spiskovi uništeni, nije ni najmanje teško napraviti nove, jer se skoro svaki ratni zločinac može poznati po tome što nosi — odlikovanja dobijena od de Gasp. Mnogi Italijani tvrde da, iako su

perijeve vlade.

Iskrena izjava

Komisija američkog Kongresa koja proučava ekonomske i vojničke prilike u Frankovoj Španiji radi davanja pomoći, postigla je velike uspjehe u svome radu. Pošto je detaljno prokstrirala i obišla sve demokratske ustanove u Španiji počev od zatvora i kaznenih logora pa sve do

vješala, Komisija je bila vrlo zadovoljna i njen vođa Frank Vilson raspoloženo je izjavio: — Frankova Španija je divna zemlja, kojoj nedostaje jedino Maršalova pomoć i savez sa Amerikom.

Dobar apetit

Glavni dirigent „Maršalovog plana“ mister Hariman priredio je u čast „sindikalista“ šesnaest maršalizovanih zemalja veoma bogat ručak. Svaki gost ugrabio je, u najmanju ruku, jedan mastan zalogaj, dok domaćin ništa nije jeo, pošto je već progutao zemlje svih šesnaest gostiju.

Starosjedeoci

Prema posljednjem engleskom popisu, Transjordanija ima samo 150.000 starosjedilaca, ma da na njenoj teritoriji živi 450.000 lica. Starosjediocima se, naravno, smatraju isključivo oni koji su poodavno zasjeli pa nikako da odu — a to su engleski vojnici.

Kratko i jasno

Priča se da je jedan londonski list raspisao konkurs za najkraće i najjasnije izlaganje sadržine novog Čerčilovog govora u Landidnou. List je zahtijevao da se ovaj govor izloži u sedam riječi. Jedan čitalac uspio je, međutim, da ga izloži, i to mnogo jasnije nego sam Čerčil, u sedam slova: »Hoću rat...«

Imunitet

Francuzi su na Madagaskaru osudili na smrt između ostalih i dva narodna poslanika koji su uživali poslanički imunitet.

Uviđajući da ga ni ovako visoke zaštitne mjere ne mogu sačuvati od istrebljenja, narod Madagaskara pribavio je sebi od francuskih kolonijalnih trupa jednu novu vrstu imuniteta. Ovaj imunitet zabilježen je u modernim leksikonima kao — vatreno oružje.

Borba protiv krijumčarenja

Saznavši da su u Parizu posljednjih dana prikazana i tri domaća filma pored šesnaest američkih, holivudske glavešine uložile su protest protiv ovog podmuklog krijumčarenja francuskih filmova u Francusku.

U odbranu američke „demokratije“

DISKUSIJA o Deklaraciji prava čovjeka u Organizaciji ujedinjenih nacija bila je, u izvjesnom pogledu, zaista istoriska. Delegat SAD održao je govor pun dokumentovanih i nepobitnih činjenica, kojima je pokušao da sruši sve optužbe protivu američke politike. Njegov govor bio je često prekidano spontano organizovanim odobravanjem nekih delegata, naročito Kube, Jemena, Engleske, Grčke, Hondurasa itd. Delegati Kuomintangove Kine i Libanona tako su žestoko pljeskali da su im otekle ruke, pa su, poslije sjednice, morali da traže Maršalovu pomoć.

Dajemo sljedeće izvode iz govora američkog delegata:

— Naš princip je da stvorimo u našoj zemlji bogatu i zadovoljnu naciju, odnosno naciju zadovoljnih bogataša. U tom pravcu već smo dosada postigli lijepe uspjehe: imamo zavidan broj milionera, kao što su Dipon, Rockefeller, Morgan, Rid, Ford i još mnogi drugi. Da su ti bogataši zadovoljni, tvrdim i voljan sam da dokažem ako mi neko ne vjeruje.

Nama prebacuju da se kod nas linčuju crnci. Gospodo delegati, zar to nije tendenciozno, kad se jednostrano iznosi stradanje linčovanih crnaca, a prećutkuje se nepobitna činjenica da u Americi žive i crnci koji još nisu bili linčovani.

Što se tiče humanosti, slobodno smijem da tvrdim da je u toj oblasti moja vlada učinila više nego i jedna druga. Zar mi nismo bili više nego humani prema nacistima i fašistima? Iz cijelog našeg stava jasno prelazi da nismo odgovorni za preranu smrt Geringa, Jodla, Himlera i ostalih žrtava tuđe nehumanosti.

Na kraju govornik je završio kratkim pregledom tekovina američke kulture i rekao:

— Zahtjevi Sjedinjenih Američkih Država su veoma prosti i jasni. Mi želimo mir, sreću i blagostanje. Mi smo voljni da preuzmemo na sebe organizovanje cijelog svijeta pod tim principima, tj. da svako radi, ali razumije se da radi ono što mi hoćemo.

Sjednica je završena i predstavnici zapadne demokratije razišli su se svojim barovima.

NEPRAVEDNA OSUDA

„Njujork Tajms“ konstatuje da američka politika ne uspijeva zbog „nedostatka sposobnih diplomata“.

— Odlučno odbijam da sam slab diplomata, jer najboljom rječitošću nastojim da svijet ubijedim u svoju miroljubivost.

TAMO AMO PO SVIJETU

AMERICKI SLAGER

Predizborni san

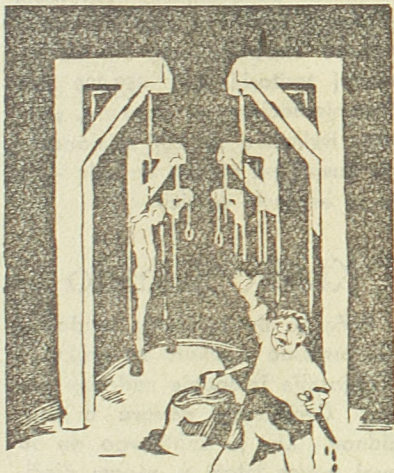
Pohodi san zamršen običnog mister Smita: dan izbora, birači poneki glas svoj daju, u prikrajku korteši volstritski ne sustaju, nudeći nešto mita — naravno ispod žita. I vrata birališta u tome se otvore. Prilika uđe čudna. Na čelu — oštre bore. Odlučan korak — pogled pun svetlosti i smeo; uz to glasač je ovaj od mrke bronzne ceo. Gle unakrsne vatre: »Da niste Indijanac? Ličite nam na crncal! Otkud vam ova boja? Mi ne trpimo, bogme, glasače takvog kroja!« A on im odgovara: »Ja sam vam stari znanac... Linkolna Abrahama ne sećate se više? Na trgu siđoh, eto, s kamenog svog postolja, da vidim — kud se dede negdašnja dobra volja, dokle će duh atomski zakone da vam piše... Od vaša dva takmaca jedan će da nadjača — svi Herstovi džokeji na tome rade davno, — al spomenik Linkolnov danas vam kaže javno: ne kladite se više na atomskog jahačal! Uzalud vi dolarske zatežete dizgine, jer čim progleda narod (nek lipmani izvine) sudbina bedne rage snaćice vašeg ata, i to će biti sumrak atomskog zanata!« Za stolom nastaje graja: »Spomenik vi ste samo, a i da niste — sredstvo za takve ljude znamo, presuda pašće stroga začas — ko zrela kruška...« Nekakva detektivska već se prikrada njuška i kezi na Linkolna kurjačke zube žute... U tom se Smit probudi. Šta takvi snovi slute?

Zh.

Triumf

Maršal je posjetio Grčku da na licu mjesta izvrši pregled uspjeha Trumanove doktrine.

— Slavoluk je gotov, gospodine Maršale!

Skup i štetan sport

Jedan statističar izračunao je da Amerikanci godišnje gube na trkama oko milijardu i po dolara, ali ova cifra ostala je potpuno nezapažena, pošto se zna da neuporedivo veće gubitke milionskim masama Amerikanaca donosi trka grla iz ergele „Volstrit“ — tj trka naoružanja.

I pravo je

Pošto je izjavio da je „prema Hitleru bio uvijek lojalan“ i da nije bio umiješan u zavjeru protiv njega, general fon Venkštern, bivši rukovodilac nacističkog sistema radne obaveze, dobio je stalnu vizu za ulazak u SAD.

Iz naše arhive

Pomažemo Odboru za ispitivanje antiameričke djelatnosti.

U prošlom broju objavili smo upitnik iz naše arhive, u želji da pomognemo Odboru za ispitivanje antiameričke djelatnosti.

U želji da i dalje pomažemo taj odbor, objavljujemo podatke za sljedeću ličnost.

Prezime i ime: General Franko.

Nadimak: Englezi: „Naš prijatelj“, falangisti: „Kaudiljo“, Amerikanci: „Old boj“, Španci: „Krvavi dželat“.

Rođen: Nažalost, jeste.

Ime babice: Čemberlen—Blum. **Stalno mjesto boravka:** Grbača španskog naroda.

Zanimanje: Izdaje sobe, kuće, palate, a i samu državu.

Političko ubjeđenje: Ubijeđen je da će još dugo moći da se održi na vlasti.

Opšte obrazovanje: Svršio sa uspjehom „Majn Kamp“ i zapadno-evropski stručni kurs.

Da li je kažnjavan: Još nije, ali biće!

Odnos prema Maršalovom planu: Hvali ga kao veoma korisnu ustanovu, nadajući se da će i sam biti „maršalizovan“.

Bavi li se sportom: Uglavnom vješanjem republikanaca. Ponekad gađanjem iz puške na španske rodoljube.

Može li dobiti ulaznu vizu za Ameriku: Može, ali šta će mu?. Za njega je i u Španiji — Amerika.

U kakvom se društvu kreće: U društvu visoke aristokratije. Njegovi stalni partneri su engleski laburasti i francuski blumovci. De Gaperija ne voli, jer mu je konkurent.

Kakve knjige čita: Nema vremena da čita, jer je zauzet maršaliziranjem Španije.

Opšte raspoloženje: Malo melanholičan otkako su poginuli Musolini i Hitler. Jedva se utješio Bevinom i Trumanom.

Zdravstveno stanje: Jako potkopano.

Škart roba

Vlasti u Bizoniji mnogo polažu na prodaju nove nacističke knjige dr Šahta, ali Šahtovo delo kupuju samo oni kojima je milo što su pomenute vlasti kupile autora.

NESIGURNO OSIGURANJE

Pretsjednik japanske vlade Jošida izražava nadu da će američke trupe ostati u Japanu i poslije potpisivanja mirovnog ugovora kako bi osigurao interese najširih masa — odnosno Jošidino pravo da najširim masama naziva monopole svoje grupe.

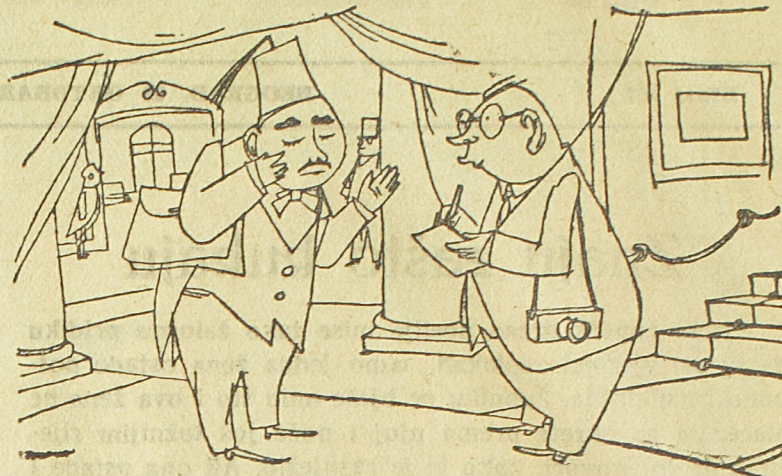
IZ MEHANIKE

S. O. S.

Kada neki kvar pasira glasačkoj mašini — ne zastaje, nego svira S.O.S. taj signal fini.

A da odmah i bez zbrke izide iz sosa dolar-špicom izatkrke podmaže je gosa.

NEPROMIŠLJEN GEST

Novinar: Što brže-bolje povukoste svoj amandman protiv linča, koji ste bili predložili?

Libanski delegat: Uplašio sam se da ne budem linčovani...

OKASION

Leon Blum vodi pregovore sa Amerikancima oko prodaje lista „Popiler“.

— Prodajete li vi „Popiler“?
— Da, ali samo na komad, inače ćuturo prodaje gospodin Blum...

Prijedlog za deblokiranje „Berlinske blokade“

Džon Foster Dals je veoma ugledna ličnost Amerike. Prije svega, on je desna ruka republikanskog kandidata Djuia; zatim, bavi se politikom i, najzad, spada u red finansijskih magnata. Prema tome, Džon Foster Dals može da pravi i konferencije za štampu, i da na njima izlaže svoja gledišta. A za konferencije za štampu ima sasvim dovoljno materijala. Ima pitanja kojima se zagolicavaju američki građani, pa, prema tome, i Džon Foster Dals želi da po svaku cijenu zagolica svoje sugrađane. Pitanje »blokade Berlina« kao da je stvoreno za to.

Evo šta kaže o tome Džon Foster Dals:

— Vi znate, gospodo, da mi činimo sve kako bi se našlo miroljubivo rješenje berlinskog pitanja. Ta želja za mirom rukovodila je i mene da izradim nekoliko prijedloga kojima bi se veoma lako riješio ovaj gorući problem. Prvo, Sovjetski Savez bi mogao da povuče iz optičaja u Berlinu »istočnu marku«, koja našim finansijskim mjerama u Berlinu stvara velike teškoće. Drugo, sa povlačenjem istočne marke najbolje bi bilo da se iz Berlina povuče i Crvena armija. S druge strane, imajući u vidu rusko gledište da se pitanje Berlina ne može odvojiti od pitanja Njemačke u cjelini, ja predlažem da nam se dozvoli da zagospodarimo cijelom Njemačkom. Kao što vidite mi vodimo računa i o tome kako Rusi gledaju na ovaj problem i činimo im ustupke. Zar to nije dokaz naše miroljubivosti i želje za sporazumijevanjem.

Ako se ovi prihvatljivi prijedlozi ne dopadaju Rusima, onda ima još jedno rješenje: udariti pet-šest atomskih bombi — pa kvit posla. Ne bi bilo više ni Berlina ni berlinskog pitanja. Ovako mirno rješenje spora potpuno bi odgovaralo našim poslijeratnim nastojanjima i stavu koji moj kolega Ostin zauzima u OUN.

Ako ovi moji prijedlozi, puni džentlmenkih ustupaka, ipak ne budu usvojeni, onda predlažem da se ukine paragraf 107 Povelje Ujedinjenih nacija i da se cijelo pitanje stavi pred Savjet bezbjednosti, pa kako većina kaže.

Predusretljivost

Pretsjednik japanske vlade Jošida traži da američke trupe i poslije potpisivanja mirovnog ugovora ostanu u Japanu.

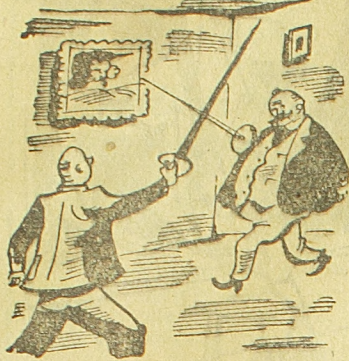
— Šta ću ja ako vi odete?
— Ne brinite ništa, bićemo ta ko dobri da ostanemo.

RAZBOJNIČKO VITLO

Na našu štetu Austrija koristi i dalje proširuje hidrocentrale na Dravi koje su hitlerovci, gazeći prava i interese naše zemlje, podigli za vrijeme rata.

Dvoboj poslovicama

Ujka jova potego zašto nam trizonemci ne vraćaju što su opljačkali za vreme ratne lore a deda paja mora sve da govori kontra a njemu nisu ništa odneli pa kaže što vuk sobom ulovi i u čeljusti uvati a hajduk u kuću unese to se ne povrće a čiča đura dopunjuje i kaže što kurjak obzine to mu ne zgine a ujka jova kaže velika zima mora biti kad kurjak ize kurjaka jer novi kurjak sprečava vraćanje naše imovine a deda kaže mator kurjak ako i ne može ujesti on opet škljoca a mladom kurjaku ne ispadaju zubi od vaše kletve a ujka jova kaže bijesna vuka zamalo vijeka jer vuk svašto radi pak sve jednom plati i to kožom.

Poveo se razgovor i o našoj izgradnji pa deda kaže kad ima brašna lasno se nađe vreća a ujka jova kaže ne drže prosa šuplje vreće a čiča đura kaže ralo i motika svet rane a ujka jova kaže de je ralo leba malo a s golim prsima grad se ne uzima a čiča đura kaže e moj sinko kakav rog koza ima takijem se i češe a deda kaže pleti kotac ka i otac a ostalo će samo od sebe a ujka jova kaže ako u zvono čobo ne tegne neće nikad zvoniti a sami znate iglom se bunar ne kopa a čiča đura viknu ne gladi brus nego dobar kus a ujka jova kaže ako želiš prismočiti valja prvo priskočiti jer pečene prepelice u zdelu ne doleću a deda paja veli male ptice mala gnezda vijū a ujka jova kaže nizak plot i psi preskaču a čiča đura kaže nije kuća tjesna de nisu čeljad bijesna a ujka jova kaže složna braća nove dvore grade a dedi ne dođe pod ruku zgodna poslovica nego opsova kapitalnu izgradnju pa kaže kako bre možete graditi nove dvore bez tuđe pomoći kad ne mogu ni engleska ni francuska imperija a da ne govorim o drugim pikavcima a ujka jova odgovori tko svoju kuću tuđim blagom gradi taj sebi na grob kamenje sabira.

A pošto su pobeđeni na tim poljima deda paja i čiča đura okrenuli da melju na drugu vodenicu pa deda kaže ima sposobni i vredni ljudi što oće da rade al nema ko da i pozove i da im dadne što reko onaj u oglasu neko vodeće zanimanje a ujka jova jedva dočeka da čuje za te direktore budžaka pa kaže sigurno znate onu priču o lenjoj ženi što je sedela pored vatre i razmišljala kako bi dobro bilo kad bi se i ona latila rada te se reši da svoga muža snabde preobukama i izradi mu tri košulje a kad joj muž dođe ona ga dočeka sva razdragana e moj čoveče moj trokošuljniče, jednu ti velim drugu ti mislim a treća ti o slemenu u semenu i ujka jova završi šta ćete, nekom godi tkanje i pranje a nekom prazno zanovetanje a ko želi da igra u kolo se hvata.

Požarevačko ili-ili

U našoj zemlji propisano je da se garantovano sljedovanje hljeba daje u razmjeri 4:1, to jest 80% pšeničnog, a 20% kukuruznog. U Požarevcu, međutim, ne znaju za kompromisna rješenja, nego se drže principa: ili-ili. Ili jedeš čisti pšenični hljeb, ili guliš proju.

Tako su Požarevčani navikli na tu alternativu. Ali ne sviđa im se što taj princip ne važi poslije osam sati ujutru. To ne znači da se poslije osam dijeli mješavina. Naprotiv ništa se ne dijeli. Zašto? Nema ni dovoljno hljeba ni dovoljno proje. Neki građani misle da je to zbog toga što djeca brzo rastu i sve radije grickaju kriške hljeba, a neki, opet, ispijzili se na evidenciju pa svu krivicu na nju svaljuju. I sada se javilo novo ili-ili: ili

će za sve požarevljane biti hljeba i bez molitve evidenciji i pekarima, ili će neko da odgovara.

LEBANSKI SOKRAT

Sokrat je rekao: „Ja znam da ništa ne znam.“ A Sokrat je bio jedan od najmudrijih ljudi svoga doba.

Šef uprave za otkup Sreskog narodnog odbora u Lebanu podnio je izvještaj Glavnoj upravi za otkup Ministarstva trgovine i snabdijevanja NRS, u kome kaže da ne može izraditi plan otkupa poljoprivrednih proizvoda od sitnih gazdinstava, jer ne zna šta se može otkupiti. Nije mu poznato kojim količinama raspoložu gazdinstva, niti ima ikakvu pretstavu o tome koje bi se količine mogle otkupiti.

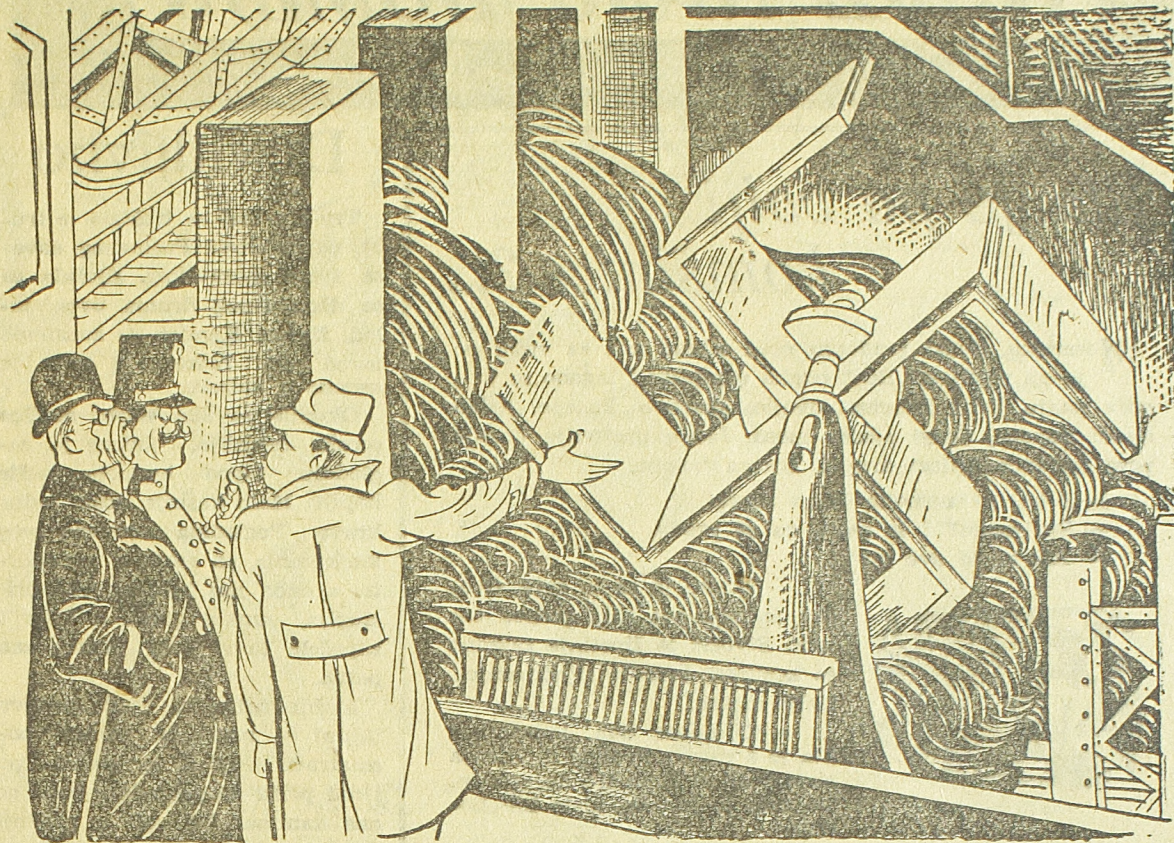
Drugim riječima, on zna da baš ništa ne zna. I začudo, ne izgleda baš mudar.

Jednomišljenici

Frank: Što da ne! I vi ste cijelo vrijeme na mojoj strani.

Franko: Što da ne! I vi ste cijelo vrijeme na mojoj strani.

— Pa valjda ovo vitlo koje se toliko namučilo da zaradi na krvi sme da donese koju mil'jardu šilinga na vodi!

Dani i noći

Službenici električne centrale u Prokuplju dugo su razmišljali: eto, kad je kod nas dan, na drugoj polovini zemljine kugle je noć. I zainteresovani tim prirodnim fenomenom, oni su riješili da puštaju elektriku danju, dok se noću ponašaju kao da je dan — elektrike nema ni za lijek. Tako su stvorili iluziju da je Prokuplje negdje na Nijagari, a stanovništvu omogućili da noću igra „žmurke“, što nadležni još uvijek posmatraju zatvorenih očiju.

OBAVIJEST

Budući da je cijela proizvodnja kekisa našeg poduzeća do kraja ove godine već vezana sklopjenim ugovorima to umoljavamo interesente, da nam se ne obraćaju radi isporuke kekisa jer nećemo moći vršiti isporuke osim ugovorene količine. Marmeladu nismo proizvodili a niti ćemo proizvoditi. — „Sloboda“ — tvornica kekisa, tjestenine i marmelade, Osijek.

(Preštampano iz jednog zagrebačkog dnevnog lista. Oglasna taksa nije ponovo naplaćena).

NOVE KNJIGE

Prijedlog za izdanje telefonskog imenika

Izdavačko preduzeće »Novo pokolenje« izdalo je zbirku pjesama Jovana Jovanovića-Zmaja »Našoj deci«. Na kraju ove knjige urednik je stavio azbučni pregled pjesama. Drugoga sadržaja nema. Sve su pjesme divno poređane tu po azbučnom redu, ali ne postoje valjda, štednje radi, brojevi strana na kojima se te pjesme mogu naći.

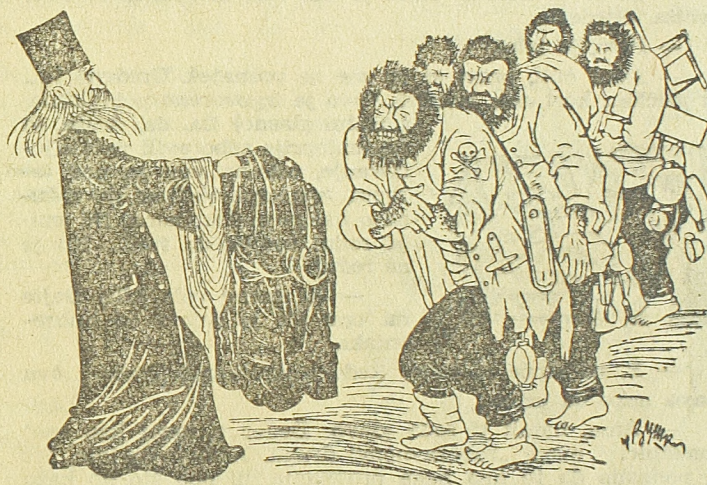
Trebalo bi da Direkcija pošta takođe uvede ovu metodu, pa da, opet štednje radi, izdaje telefonski imenik samo po azbučnom pregledu preplatnika, ali bez brojeva njihovih telefona. Uštedjeli bi se i trud, i štamparska boja, pa čak i prostor.

S KONJA ATA...

Milan Jančić iz Krstura, srez Novi Kneževac, kupio je na bonu u Opštoj privrednoj zadrugi u Martonošu bicikl za 2.800 dinara, a već sutradan ga je prodao u Subotici za 6.000 dinara. Poslije toga je otišao pješke u — zatvor.

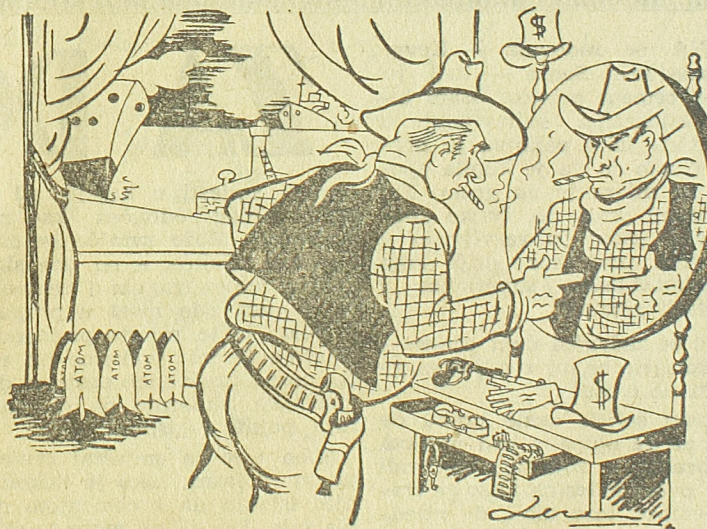
Dionisijevi bogougodnici

Vladika Dionisije u Americi dijeli parohije ratnim zločincima.

— Pošto već imate bradu, evo vam i mantija!

Tršćansko-američki ugovor

— Vi, gospodine, kao predstavnik Trsta pristupate „Maršalovom planu“.

Fiskultura i sport

KOM OBOJCI, KOM OPANCI

Čim je „Radnički“ iz Iriga završio u Lačarku utakmicu protiv tamošnje „Budućnosti“, domaćini su svesrdno poslali vodu gostiju u kancelariju na jedno saopštenje. Saopštenje je bilo čisto mimične prirode, iako vođa puta nije bio gluvonijem. Po njemu su očas počeli da padaju buboci raznih fela, rukopipateljni i nogopipateljni, a poneki je bio izveden uz pomoć poveće batine. Kako su stvar uzeli u ruke nadležni forumi, očekuje se ne baš ljubičasta budućnost „Budućnosti“.

KROZ NAŠU ZEMlju

Šta je po volji komšinice?...

Mesarnica. Svaki građanin pred sobom ima za vidik po jedan potiljak. „Red“ cupka u mjestu i lagano se primiče panju. Pred kupcima dvojica marljivo kasape: jedan čereči kupone, drugi sjecka meso. Jedna mušterija poslije prve instance prilazi drugoj. Satara trupne.

— E-he, pa nemojte samo rebra!
— Šta mogu? I to mora da se proda.
— Ali tu je sve kost.

— Nisam ja za to kriv. Grešku je napravio sam gospod savaut. Stvorio je životinje zajedno sa kostima. Primite sljedovanje... Dalje molim..

— O, dobar dan, komšinice! Šta je s vama? Prošlog dijeljenja niste došli vi lično. He, he, primjetio sam to ja. Da niste bili bolesni?

Pa, eto, malo, bila nešto kenjkava.

— Eh, eh, pa kako sada? Bolje?

— Jes', prošlo je. Samo mi ljekar preporučuje jaču hranu.

— Vala ako, ako, treba to. Sad ćemo i mi da uslišimo taj recept. Čef vam od bubrežnjaka, jal' od buta?

— E, znate, ja bih da parče otsiječete tako da zahvati i but i bubrežnjak.

— Samo vi kažite. Naše je da vas uslužimo. Izvolte, izvolte. Sljedeći..

— Pero, ja bih..

— Ama, čuti, pravi se da me ne poznaješ. Uređeno je... od plečke... kost sam izvadio. (Ovo je izgovoreno poluglasno, a zatim glasno) Da, da, družo, vi ste maloprije zaboravili vaše sljedovanje, ostavio sam ga pod tegom, evo, evo. Vodimo mi računa o našim mušterijama. Ne smije radni čovjek da šteti... Ko je na redu?

— Za mene pola kile. Dajte mi ono što je ostalo od bubrežnjaka.

— E, ne može to tako! Redom, druškane. Treba i ovu glavu neko da uzme.

— Ama, batah ti sada glavu. Deder ti meni kao onoj komšinici i ovom „zaboravnom“ drugu. Nemoj, čovječe, još bi pomislio da tu ima neka protekcija, ili ono što no kažu „ispod tezge“.

— Ma jok, družo, ja, eto, prečuo šta ste rekli. Kako bješe: bubrežnjak? Evo, evo, samo izvolte... Sljedeći molim!..

V. K.

Dovrtljivko

Tru-tru-tru! — treštala je truba na kamionu Poslovnog saveza sreza moravskog. Bježale su sa džombastog drumca ovce, telad, živina. Kamion se zaustavio usred sela Žitkovca i šofer je svrnuo u kafanu.

Okupila se oko velike mašine seoska dečurlija, obilaze je, zagledaju. Ispod kamiona nešto kaplje. Malo kasnije došla jedna krava. Pogledala začuđeno svog konkurenta na sektoru transporta, a onda mu hladnokrvno pristupila, uvukla glavu u kiler i započela tamo neki misteriozan posao.

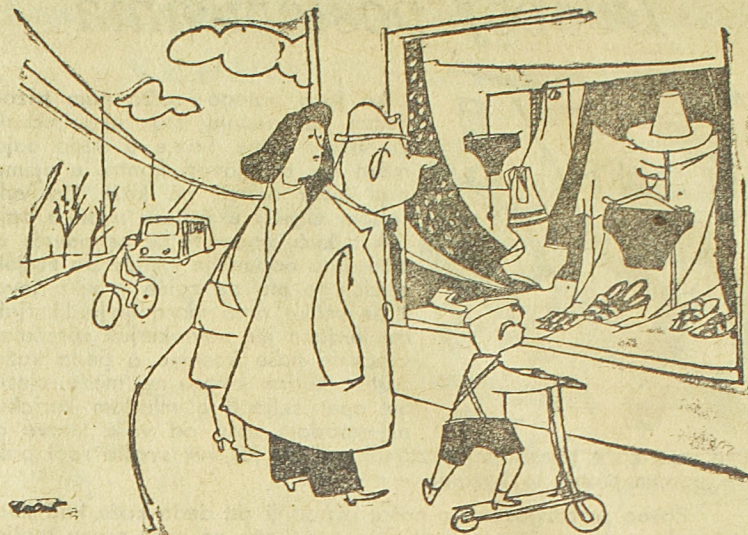
Možda špijunira konkurentovu tajnu? — rezonuju okolni posmatrači. Gledali je, gledali, pa i oni prišli da pogledaju čime se ona zanima. Zvirnuli u prednji dio kamiona i imaju šta da vide: krava nešto žvače. Šta je to? Komentarišu: „Stanojlova krava pravo čudo — jede gvožđe.“

Utom je pristigao i šofer, kravu otjerao i objasnio: krava je pronašla lišće od kukuruza kojim on zapušava rezervoar za benzin — jer nema čepa. Osvrnuo se oko sebe, pogledao po putu i podigao sa zemlje jednu kočanku od kukuruza. Ugurao je mjesto čepa, pošto je krava svu kukuruzovinu pojela.

— Moj pronalazak — ponosno se nasmijao on. — Korišćenje domaće proizvodnje. Moraću samo i rezervoar da zamijenim nekim našim drvenim burencetom.

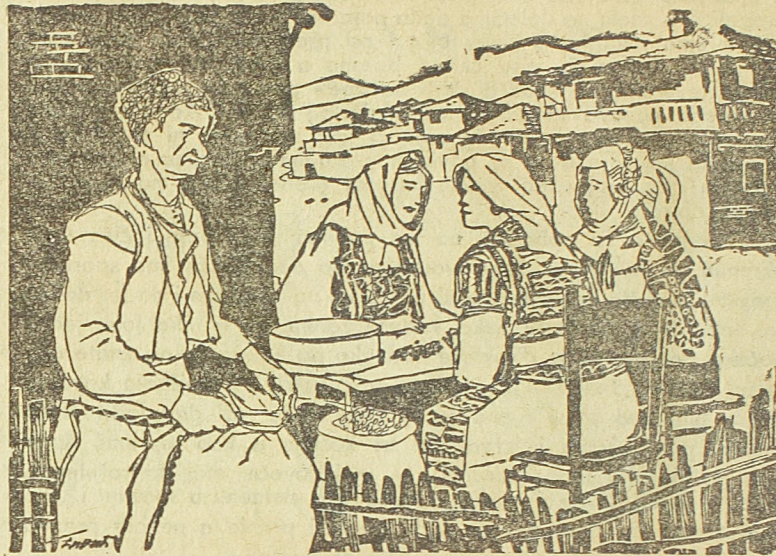
Kamion je krenuo. Po prašini je ostajao vlažan trag iscurjelog benzina. Ali kad šofer zamijeni rezervoar burencetom sigurno neće više da curi.

SIGURAN BAROMETAR

— Uh, ovo zime — pojavile su se ljetnje stvari u izlozima!

Kavadarsko vejanje

— Je li to trijebite žito za slavu?

— Ne, nego spremamo sjeme za sjetvu, pošto se vi niste postarali za trijere.

Zemlja jesi — zemlja budeš

»Materija je neuništiva« — Cigle su ostavljene na kiši i od tvrdi nauka. Ovu naučnu istinu upoznali su, na samoj praksi, i neki ciglarski radnici u Beogradu. A evo kako:

Beogradske ciglane »Makedonija«, »Dunave«, »Trudbenik« izradile su milion i po cigala.

ljena stajska vrata. Pretsjednik i magacioner rođački su se zgleđali, potapšali se po ramenu, a smješak u smislu „glavno je gotovo“ titrao im je na licu.

Za dobro Keve — cement je bio u potpunoj sigurnosti; kao dijete, čuvan je u jaslama.

S vremena na vrijeme katanac bi zinuo i propuštao potrebne količine stajskog cementa. Ali što bliže dnu, magacioner nikako da se skrasi — samo škljoca katanacem. Pozvao je pretsjednika, a kad su razgrnuli prah s jednog kraja, stali su da vrte glavom i nabiraju čelo.

— Kao da je budav... — jedva čujno je prošuo pretsjednik. — A nisam čuo da cement strada od plijesni.

— Možda je... vlaga od dubreta — procijedio je promućurni magacioner.

Skromna pretpostavka, kao što se na kraju pokazalo, odnosila se, s nevjerovatnom snagom pogadjanja, na dvije hiljade kilograma zadržanog cementa — kobno „možda“ smoždilo je svako četvrto džakče.

Organizatori su se složno lupkali šakom po čelu. Možda su u magnovenju smišljali: kako bi bilo da vade štetu i da, eventualno, nadubre njive ubudalim stajskim cementom? Kiša kad padne, bar se neće raskaljati cementirane kevske oranice.

M. Vedrin

ZA DOBRO KEVE

KEVA se radovala — Keva, selo kraj Sente — kad je najzad cement prispio. Osam hiljada kilograma nabavljenih u Cantaviru tako pažljivo je prevoženo kao da ga je kupila apoteka za mjerenje na gram. Taj dragocjeni prah za čvrste konstrukcije usput je razvijavao u još sitniji prah sve priče koje su iskonstuisale sumnjalice i graditelji smetnji.

Kad se zadržni dom cementira, pronijelo se, ni zemljotres ga oboriti ne može.

Poneki seljak uzme praha na dlan, pa ga opipava pod prstima kao brašno u vodenici, da vidi je li prava nulerica. I kad ga vraća, pažljivo tare dlan, da nijedna čestica ne ode u štetu. Nije to običan — narodni je to cement!

A kad je narodni cement počeo da pristiže pred zemljoradničku nabavno-prodajnu zadrugu, tek onda se sjetio članovi uprave da se uzmuvaše, da lijevo da desno.

S takvom robom nisu dosad batragali, pa nisu ni vični njenim čudima. Da isprava — ne isparava, ali pokisnuti ne smije. Ako ostave napolju, sve će se zgrudvati, a dune li nešto, ima da zavije i cementira okolne prozore, pa da ljudi više bijela dana ne ugledaju.

Nekom je palo na pamet da

cement smjesti u kapiju, ali je taj prijedlog odbačen kao nepraktičan. Može svinjče onjušiti i proriti džakče, a od one služi gubica mu se zaglubi i cementira, i onda ode mast u propast. A pošto je to mjesto prolazno i uslužno, to jest svakome pri ruci, mogu prolaznici pasti u domaćinsko iskušenje da cementiraju pojila i „ispred kuće“.

Soba nije za smještaj cementa, to je jasno, iako je nekoliko njih istaklo da s cementom nema šale. Da, ali ne može se stješnjavati ni administracija. A kad

se isprazni soba, ostalo bi praha u vazduhu; zasjedne li tu neki zadržni birokrata, u stanju je da se skameni i da gleda „stranke“ kao punjena ptica.

Dok su se kola parkirala u dvorištu, a stoka se ponašala kao na utrini, pretsjednik Mihalj i magacioner Janoš dođoše istovremeno na istu ideju:

— Cement u staju!

Kako se prije nisu sjetili! Staja, s ustajalim stajskim vazduhom i diskretnim polumrakom (da cement ne blijedi) prosto je kao stvorena za magazinažu ove robe. Cement ne treba ni zobići ni poжити, te neće biti nepotrebnog čvarjanja.

Ovaj pothvat za dobro Keve, kao i svi veliki pothvati u istoriji, nije bio pošteđen prepreka. Nezgodna stvar: staja je bila puna stajskog dubreta. A po zakonu magacinske fizike dvije stvari ne mogu se lagerovati na jednom istom prostoru.

— Dubre napolje! — snašao se promućurni magacioner. — Ako cement ne može da kisne, može dubre.

Ispade k risno da se dubretu doda ona nebeska šalitra što u

ZA »JEZEVU« DJECU

Daviljivi čika

Pitao sam Čika-Miku — usred dima — zašto lušu poveliku uvijek ima.

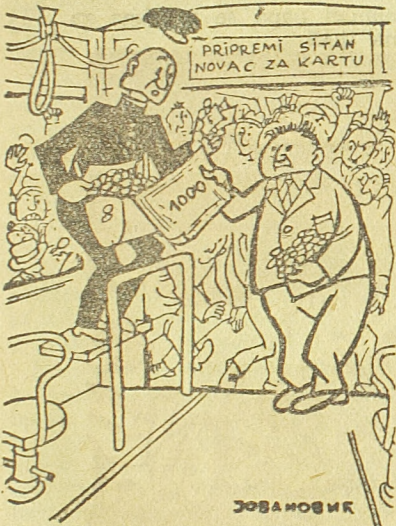
— Kao vazna služi, dijete, (mnogi znaju) za sve one cigarete što »svjetaju«.

SNABDJEVAČKO-POTROŠAČKE VIJESTI

Tekstilno stovarište u Prištini dostavilo je Sreskom magacinu u Lipljanu 19 jorgana za građanstvo sreza sitničkog. Magacin je predao 10 jorgana prodavnicama u Janjevu i Štimlju. Ostalih 9 jorgana trebalo je isto tako da se unese u prodavnice i stavi u prodaju. Međutim, da bi se ubrzala raspodjela, Ugrin Cvejić, direktor magacina, velikodušno je uzeo za sebe jedan jorgan. Da ne bi izostao za primjerom direktora, knjigovođa Milutin Kolić kupio je jorgan broj 2. Govori se da će im obojici ti jorgani biti — kratki.

Svinje (ravno 23 komada), kupljene u selima, dočerao je na pijacu u Odžacima špekulant Stevan Lancski, i, umjesto da ih proda po crnoberzijskim cijenama, predao ih narodnim vlastima za ishranu siromašnog stanovništva NRS.

Grom iz vedra neba

— Da, požuri, što me gnjaviš! Treba već da izidem.

VJEROVALI ILI NE...

Jednu mladu službenicu
UPRAVE GRADSKOG ČISTOČE U BEOGRADU PREVOZIO JE OD STANA DO KANCELARIJE KOLIMA STANICE ZA HITNU POMOĆ ŠOFER DUŠAN VELIĆ

Čedomir Mamić
IZ ČAČKA POSLAO JE SINU, KOJI SE NALAZI NA RADU U BRIGADI NARODNE OMLADINE, TELEGRAFSKOM UPUTNICOM 500 DINJARA, A POSLIJE GODINU DANA POŠTA U SEMPASU (SLOVENIJA) VRATILA MU JE NOVAC NATRAG

U KOMPLETNA POKRETNNA ZUBNA STANICA U NISU VEĆ VISE MJESECA LEZI U JEDNOJ ŠUPI NEISKORISĆENA. MA DA JE UPRAVNIK ZDRAVSTVENE SLUŽBE — ZUBNI LIJEKAR

SRESKI ZADRUŽNI SAVEZ U SJENICI DRŽI VEĆ DESET DANA U PODRUMU 1000 KILOGRAMA KRUSAKA I NE PRODAJE IH ZATO ŠTO NE ZNA CIJENU (POŠTO NIJE DO BIO RAČUN) A KAD DOBIJE CIJENU, KRUSKE CE, RAZUMIJS SE, BITI ZA BACANJE

Četiri godine čekanja u tami

Bolest neku navukó — ispričale kone. U kuću se zavukó, spustio šalone.

Ne čuje on glasove obnovljenog grada, niti zna za časove dobrovoljnog rada.

Sluša samo radio, već toliko dana! Nade je posadio preko okeana.

Nema starog balsama da mu srce leči — beše lek u kasama, a sad — prazne reči.

Nikom nije nejasno što pati taj pobra: oboleo naprasno Dvades'tog oktobra.

M. V.

OVAS IZ KAMENOG DOBA

ČOSA, vozar od zanata, trže uzde snagom svom, kola staše baš kraj vrata pred otkupnom stanicom. Lijevo-desno pruži šiju i potašpa bedeviju.

— Otkup daje — Čosa pljučka — gazda Nedžip znanac vaš; on ne voli da se trucka — eno, pješke stiže baš.

Iza čoška, go i bos, plavičasti kaska nos. Ide, ide... dug je nešto i glomazan ima lik, a za njime stupa vješto okruglasti sopstvenik. Ta mu kula baš ne smeta, a za trbuh pita l' ko? — Može muva da se šeta, misleć' da je globus to. Kratke noge, kao daru, nose ovaj tovar »lake«, — više njega bundevaru i trostruki podvaljak.

— Živi bili! Bog vam dao! — graciozno krivi vrat, dok mu rukav ubrisao za gutanje aparat. —

Ovas tu je, ja ne bajem, — vi spremite meni bon; od srca vam otkup dajem obavezan kad je on. Već prenose.

— Uh, čekajte, vraški težak svaki džak!

— Rodilo je, a vi znajte: dobar ovas nije lak.

— Tu su neke drangulije, biće da je kakvo zlo?

— Sjeme čisto bilo nije: naopačke rodilo.

— I kamenje tu se krije, raznih vrsta, cio stog. Da tvoj ovas, ama, nije, čak iz doba kamenog?

— Ma, šta kaže onaj tamo kao da je s Marsa pao? Od rođenja ja sam samo za mesnato doba znao!

U Delovac Čosa pade, — oko konja muva roj; Nedžip Sejdi zaostade da objasni izum svoj.

Snalažljivost

MNO u selu Malajnici — srez Krajinski u jednom odeljenju osnovne škole smestio je zadržni restoran.

— Vala, ućo, da ne bi škole ne bi znali gde ćemo kafanu!

MALI OGLASI

Tražim nove učenike u privredi, skuplje, prodajem svojim mušterijama. — Zatvorena apoteka u jama. — Poslastičar Muharem Sa- Zvorniku.

— Uh, čekajte, vraški težak svaki džak!

— Rodilo je, a vi znajte: dobar ovas nije lak.

— Tu su neke drangulije, biće da je kakvo zlo?

— Sjeme čisto bilo nije: naopačke rodilo.

— I kamenje tu se krije, raznih vrsta, cio stog. Da tvoj ovas, ama, nije, čak iz doba kamenog?

— Ma, šta kaže onaj tamo kao da je s Marsa pao? Od rođenja ja sam samo za mesnato doba znao!

U Delovac Čosa pade, — oko konja muva roj; Nedžip Sejdi zaostade da objasni izum svoj.

Tupu tursku šorđu tražim hitno da pljoštimize kucnem po lobane šalju, molim zvorničke farbare nji one zbog čijeg sam nehata o- da mi zamažu prozore — da ne kružen trnjem i korovom, te tu- bih gledala kako prolaze pored risti teško mogu da mi priđu i da mene ojađeni bolesnici što i po 50 me razgledaju. — Nacionalni spo- kilometara pješače da bi došli do menik Čele-Kula, Niš.

JESENJI RHOS

PAZI, STIŽE LUK DRE KROMPIRA.

BEOGRAD

ZA PROIZVODNJU NEMA PREPREKA

BIROKRATIJA

NOVATORI I RACIONALIZATORI

ČILJ

VIDI, MOJ ČIKA MEĐU PRVIMA.

KORUJ

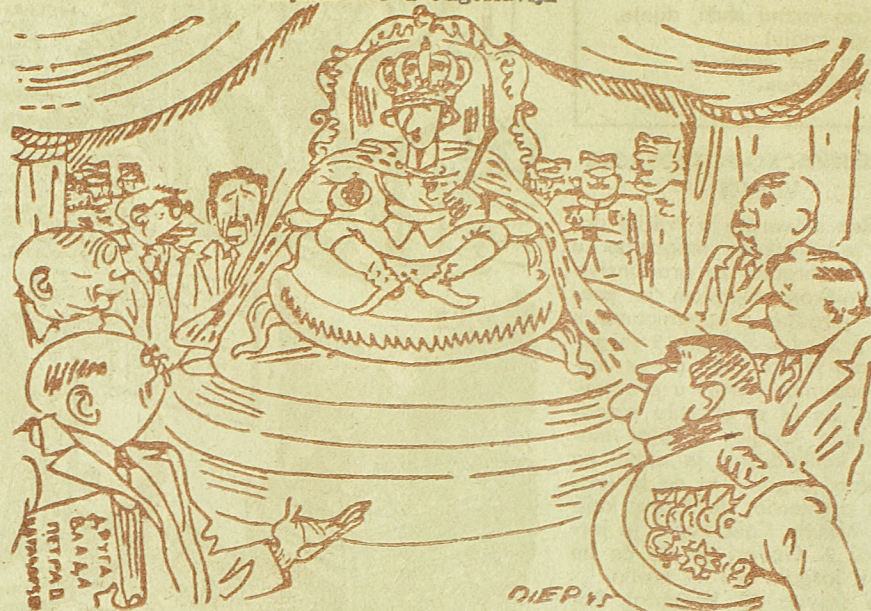

PROTIV FAŠIZMA

L'ETAT C'EST MOI

10 VIII 1945

Petar Karađorđević je na svoju ruku ukinuo namesništvo u Jugoslaviji.

— Odlučio sam da ukinem namesništvo i da preuzmem vlast nad narodom.
— A ako vas narod neće?
— Onda ukidam i narod.

SVETI BUNKER

13 I 1946

U svojoj božićnoj poslanici papa se zauzima za spas ubica desetine miliona ljudi.

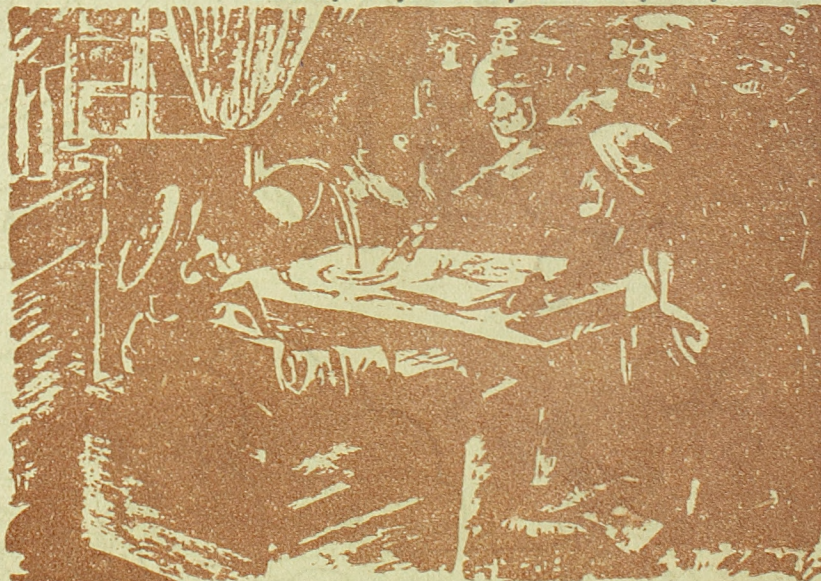

Posljednji bunker fašističkih zločinaca.

ONIONI

23 III 1947

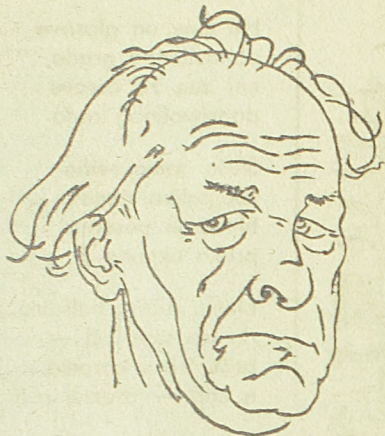
Američki delegat na konferenciji u Moskvi, general Klark izjavio je da mu je nerazumljiva riječ fašizam.

— Da ste kojom srećom s nama, mister Klark, vi biste razumjeli riječ Fašizam.

Uskoro izlazi iz štampe knjiga karikatura Pjera Križanića. Naš veliki karikaturista Pjer već trideset pet godina, koliko radi na umjetničkom polju, iskazuje osnovne misli i osjećanja narodnih masa. Njegove karikature nose oštricu političara-umjetnika koji se, shvativši mjesto koje mu pripada u borbi svog naroda i čitavog čovječanstva za bolji život, stavio sasvim na stranu naprednog stremljenja.

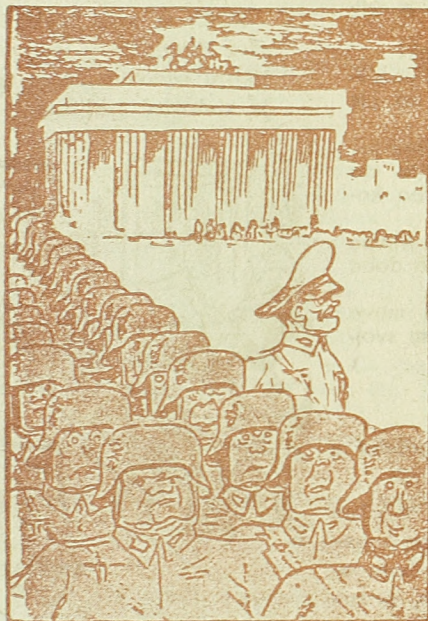
Pjer je jedan od osnivača našeg lista, u kome od 1935 godine stalno objavljuje svoje radove. Sa radošću konstatujemo da se znatan broj Pjerovih karikatura objavljenih u „Ježu“ nalaze i na stranicama ove značajne zbirke.

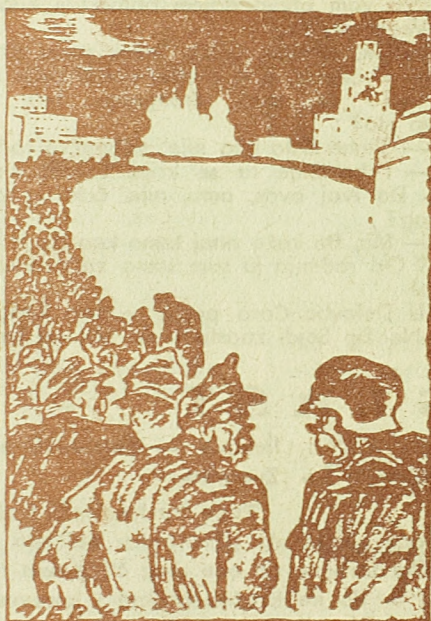
PJER KRIŽANIĆ
(autoportre)

1941 POSLIJE ČETIRI GODINE 1945

U Rusiju stižu iz čitave Evrope zarobljeni Nijemci.

— Napred! Na Moskvu!..

...I, najzad, evo stigismo.

U VRIJEME PARADOKSA

25 V 1945

Italijani sve više zaboravljaju da su u ovom ratu bili napadači i da su pobijedjeni.

— E dunkve, sinjor Bonomi, kako stoje naše stvari?
— Tako da ćemo uskoro moći da podnesemo saveznicima i račun da nam namire troškove ratovanja protiv njih.